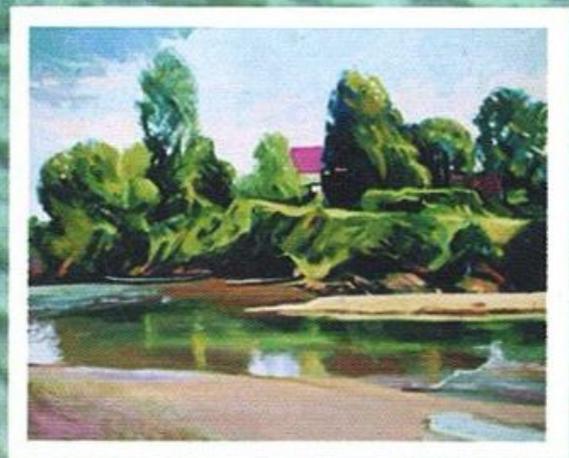

Сликарска колонија

„Дрина 2004“

Недељко Бурџ

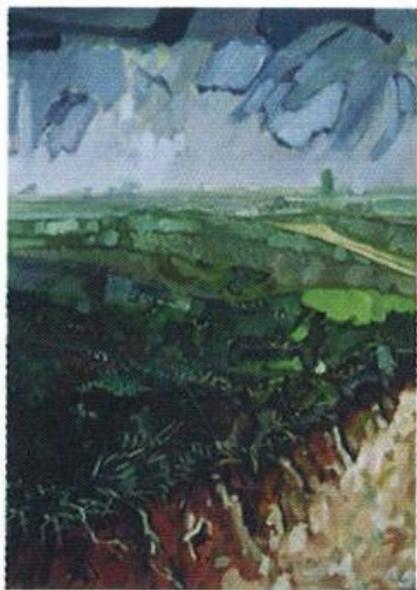
Божидар Пантовиќ

Значајан ликовни догађај

Управо се приближавамо 2005. години, која нас дели за једно столеће од прве уметничке колоније коју је Надежда Петровиќ, прва дама српског сликарства, основала у Сићеву, малом живописном месту на југу Србије. Од тада је, током минулог века, на нашим просторима деловало поприлично таквих и сличних сусрета који су оставили видног трага у домаћој историји уметности. Једна од таквих колонија, која све више показује знаке озбиљне институције јесте "Дрина" чији је покровитељ Дом културе Прњавор Мачвански. За разлику од других она је заживела несевичним трудом омање групе љубитеља уметничког дела који су свој афинитет, личним залагањем, претворили у занимљиву ликовну смотру. Овогодишњи, трећи по реду, сазив окупио је дванаест сликара како из разних крајева Србије, тако и једног сликара из Бугарске. У њој су нашле места све генерације од најмлађе, преко средње до аутора иза којих следе замашне године искуства и рада. Колонију је то учинило престижном, не само у оквиру простора у којем делује већ знатно шире.

Није прилика да се овом пригодом упустим у дубљу анализу радова који то, без сумње, вредносним домаћајем заслужују. Због ограниченог простора, само ћу у кратким назнакама изнети нека запажања која се уочавају увидом у изложена дела.

Јелена Пантовиќ, показује знаке младалачке свежине. Она негује интересовање за људску фигуру коју мења и преобликује до нивоа који одговара концепту у којем испољава особено промишљање света слике. Њене радове одликује радозналост, шта више, отвореност и тежња у налажењу нових форми и израза.

Светислав Лудошки

Јелена Пантовиќ

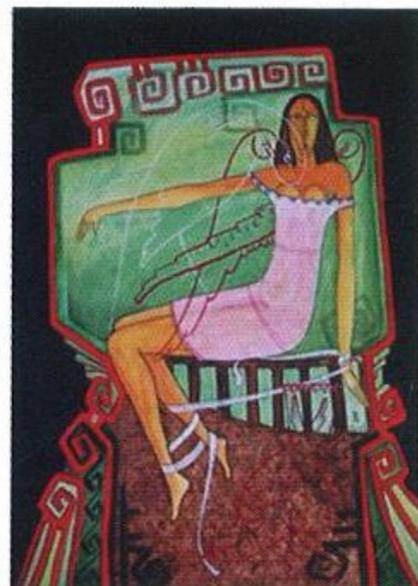
Синиша Попов

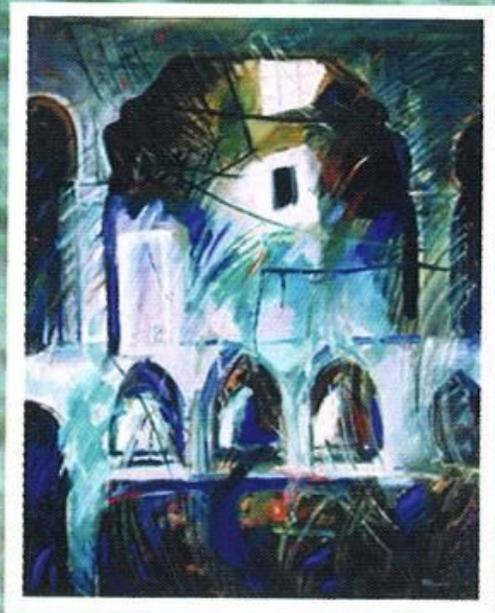
Петар Борџошки

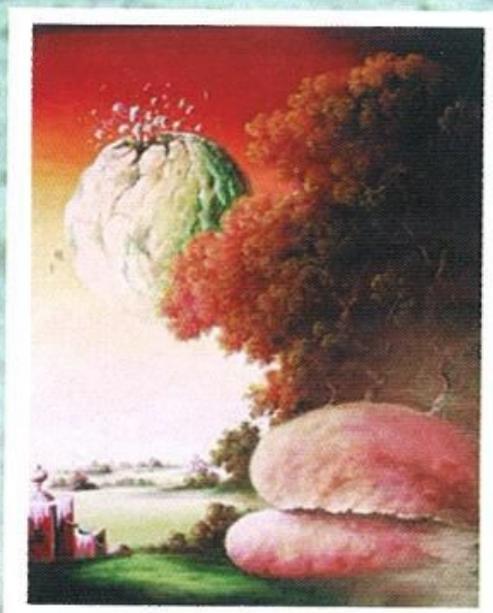
Драган Јовановиќ- Риле

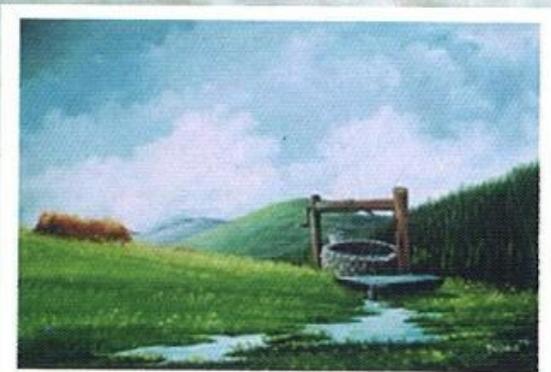
Миодраг И. Антониќ

Предраг Петровић - Преша

Милован Ковановић

Радиша Благојевић

Михаило Глигорић - Глиша

Неовичан приступ људској фигуринегује **Миодраг И. Антонић**. Он је своди на склад геометријски опсервиране представе блиске појму фолклоне нарације и духу сецесије истодовно.

Драган Јовановић-Риле подједнако успешно обликује пејзаж колико сложену фигуралну композицију. Остварена дела му карактерише засићена војена гама оличена у контексту сигурне извођачке перфекције. **Радиша Благојевић**, с друге стране, настоји да предео покаже у распонима његових реалних вредности. Додуше, то није посве објективна представа већ занимљиво фокусирање мотива уравнотежене композиционе схеме у којој неки пут има дискретне етно-симболике. За разлику од

његога **Синиша Попов** успева да предео дефинише поједностављеним сүковима површина чистог пластичког звука. Његови радови одишу непосредношћу израза до извесне спонтане артикулације потеза. Тој поетици слике влизак је **Недељко Бүрић**. Његови сү предели сликани кроз форму стилизованих назнака. У њима нема одвећ доминантних колористичких акцената. Осетљиви, каткад загасити тонски прелази ове радове чине уверљивом визуелном представом.

У делима **Миџаила Глигорића-Глише**, срећемо другачије поимање тематске садржине. Он је, пре свега, окренут човеку. Његово лице претвара у развукталу форму налик барокно узнемиреним масама стилизованих а узвудљивих унутрашњих доживљаја.

Поетску визију света са истанчаном осетљивошћу за тонску градацију сликанога поља негује **Божидар Пантовић**. Њега инспиришу мотиви из непосредног окружења попут занимљиво запажених пејсажа у којима налази фина сеоска станишта препуштена заборавили пак неумитном пропадању. Осовена лирска поетика одликује дела **Милована Ковановића**. Он вешто издваја поједине, његовој осетљивости, одговарајуће сегменте из природе чији визуелни слој неки пут употпуњује садржајима наративних облика. Знатижељу **Петра Борђошког** привлачи природа која је надомештена неком врстом људских творевина. На свој начин он указује на ова два феномена на успостављену равнотежу међу њима казану готово надреалном језичком синтаксом. Дело сүптилно војеног ткива гаји **Предраг Петровић-Преша**. У његовој слици видна је извесна слобода у односу на моти којим је подстакнут те и сам потез којим гради уверљиву ликовну сензацију.

На крају, **Светислав Лудошки** је, попут вешине овде наведених аутора, прокупиран пејсажом. Код њега се уочава настојање да уједначеним а складним наносима пигмента, њиховим ненаметљивим у исти мах сүгестивним ритмовима, подвуче пластизитет предела који слика.

Када је реч о овој изложби, па и целој манифестацији која се збива у оквиру колоније "Дрина" лако се сложити са констатацијом да је у питању успешно, чак незаобилазно културно дешавање које се од недавно одвија на простору Прњавора Мачванског. Нема сумње, тиме је остварена значајна ликовна смотра којој треба поклонити пуну пажњу и подржати је у сваком погледу.

Здравко Вучинић

Издавач: Дом културе Прњавор

Дизајн: Јелена Пантовић

Штампа: "Турорпринт", Дозница

Тираж: 400 примерака